

Ca-Nostra

Revista Quinzenal
Inca, 1 Juny de 1929.

Any II.—Tercera Època.—Núm. 25
(Número 852 de les Col·leccions)

Redacció i Administració
Murta, 5 - INCA

A L'ENTORN DE SEVILLA I BARCELONA

LAS EXPOSICIONES I LA LLEGENDA NEGRA

Amb la solemne opertura de les Exposicions de Sevilla i Barcelona, ningú ha dubtat d'afirmar que comença una nova fase — plena de forces — la vida nacional.

Se comprén facilmente l'alcanc extraordinari que tenen les Exposicions de Sevilla i Barcelona. N'hi ha prou amb esmentar-les. La de Sevilla, l'unió material i espiritual d'Espanya amb ses filles de més anllà l'Atlàntic. La de Barcelona, la compenetració entre l'Espanya i les potències estrangeres, amb l'intensificació de les relacions comercials i dels llaços de l'amistat, fonament de la pau universal.

Però, per l'Espanya, ademés de l'alcanc espiritual que tenen, signifiquen les Exposicions la desviació, envers del nostre país, de les corrents del turisme. abans dirigides cap a la sonrent França, cap a l'estudiosa Alemanya, cap a l'Itàlia bella i renaixent.

Quin significat té per a nosaltres el que la corrent turística s'adressi vers l'Espanya? No parlem del significat material facilmente perceptible. Fixem-nos amb el sentit espiritual: "Les Exposicions, i amb elles el turisme, faran desaparèixer el prejudici secular que desde el segle XVIII se té de l'Espanya".

Com és aixó?

* * *

Els turistes que avui en dia recorren el nostre país són pocs si els comparam amb els que visiten França, Italia o Alemanya. La major part d'aquets turistes — nortamericans o anglesos — se deixen guiar per agències de turisme forasteres que, a tant el viatge, les mostren la part d'Espanya que, al seu judici, és la més interessant. Limiten el viatge a Sevilla, Córdoba, Màlaga, algunes ciutats del Mediterani, poques del interior i poquíssimes del Nord. Deixant-se conduir per "Guies", radactades per mans estrangeres i ignorantes, cerquen per dins l'Espanya les gitanes mendicants, que tant bé havia pintat segles abans En Prosper Merimée, o els Nins d'Ecija; i esperen trobar a cada cantó una processó misteriosa, o uns atlots que toren un brau, o dos facineros que que se cusen a punyalades... Amb una paraula, aquets turistes entren dins el nostre país amb el prejudici format. No descubreixen la veritat, no s'afanyen per a trobar-la.

I quant retornen a la seva terra, afirmen, això sí, que l'Espanya té els paisatges molt bells i el clima deliciós; però continuen considerant-nos com un país que segueix un poc atrassat la marxa civilitzadora dels demés. I la causa d'aquest concepte en que

ens tenen està en que, havent limitat els turistes el seu viatge als punts que indiquen las "Gufes", han visitat las places de braus reglamentaris, han contemplat els monument a on se recorda un passat incert..., però, inescusablement, han deixat de visitar la florida ciutat de Madrid, la poderosa Barcelona, la formosa València que, amb tantas altres ciutats tan clar parlen del progrés obtingut pel poble espanyol...

* * *

Les Exposicions faran desaparèixer tot això.

Tenim aprop l'exemple d'Itàlia. L'Itàlia era considerada com la nació dels perduts, dels lladres, del trotamons... Però L'Itàlia d'avui, mal umorada, s'ha posada an aquets prejudicis. I amb un gest magnífic de protesta nacional ha demostrat que malgrat les seues tradicions equívokes, és un poble que corre ben depressa envers el primer grau de civilització.

A Espanya deu haver de passar lo mateix. Les Exposicions ens portaran gent desitjosa de coneixer-nos. I per reber-la "dignament", per demostrar-li qui som nosaltres i quines són les nostres coses, deven posar la cara serie, com l'Itàlia de Mussolini, i devem dir-li.

"Molt senyors meus: Voleu admirar les belleses del nostre pais? Enhorabona. Però abans despullau-vos d'aquets prejudicis que vos han aficat dins el cap, i contemplau-nos com som: forts, patriotes, cults, alegres, intel·ligents..."

ALEJANDRE BÉRGAMO

BARCELONA CREIX

L'Exposició era passada, però la seva eficiència perdurava. L'empenta no havia estat un fenomen fugiser, com un meteor lumínic que passa i no deixa rastre de la seva lluïssor. De l'empenta de l'Exposició, Barcelona creixia, creixia. L'eixampla esdevenia una realitat plena, els antics nuclis

dels pobles del voltant es comfonien amb els carrers nous de la vella metròpolis.

Eren passats vint anys. I en vint anys Barcelona havia doblat, com qui diu. Enfilava el segle XX i s'enfilava allà cap els estadis de ciutat gran, europea, cosmopolita, industrial i artística. Heu's ací l'aspecte que un poeta recull i canta: l'aspecte de la creixança de Barcelona. I aquest poeta no és altre que l'eximí Costa i Llobera. Llegiulo:

CREIXENCA

De riu a riu, del mar fins a la terra
creixen fàbriques, temples i casals,
com si encantada fos aquí la terra
esplets d'obres en vies colosals.

.....
De la terra, del mar i de tot clima
s'acaramullen els tresors aquí,
i una alta febre de treball anima
aquest empori gran del mar llatí.

No és la pompa tan sols de la riquesa
no és del tràfec tan sols el moviment,
creix aquí l'art amb juvenil bellesa
i abrinat s'ageganta el pensament.

Fins del segle la docta arquitectura,
que enlloc gosa fer res d'original,
aquí s'arrisca i afinar procura
nous senders atrevits a l'ideal.

Tot aquí munta, s'expandeix avença
amb caràcter d'andígena vigor,
com si aplegàs una abrivada immensa
les forces del present i de l'avior.

Seny i fortuna, somnis i coratge,
tot quant un poble d'alt destí nodreix,
aquí s'estén amb poderós contatge
i en explosió magnífica floreix.

Així l'àloe gentil, que treu espiga
de nostra sol a l'ardorosa llum,
esclata fent un tro, i arreu prodiga
corol·les gèrmens i sagrat perfum.

—Pensador, tu qui els signes consideres,
¿què és el que augures a la gran ciutat,
quan de cuny i de prop nostres riberes
amenaça rugint la tempestat?

—Jo no puc veure lo que Déu amaga
dins la fonda catifa del futur,
i menys quan la turmenta se propaga
per l'horizó tan carregat i obscur.

Però jo sent, en la rencor que eixorda
tallers i vies d'aquell poble actiu,
pujar, com a riuada que desborda,
un preludi confós de cant festiu.

Jo sent arreu en les gentils cantades
que fa, hereu de la raça, l'Orfeó,
vibrar les invencibles alenades
d'esperança, de fe, de convicció.

Jo sent aquí en la renaixent poesia
quelcom de primitiu i de gegant
que en son desvari glòries anuncia
com el somni d'un Hèrcules infant.

Me par que eixa Gran via, que des d'ara
ja de l'Europa n'es carrer major,
per lo qui ve, desconegut encara,
aparella un passatge triomfador.

Les estrelles dels pobles se capgiren
i la sort se trasmuda ençà i enllà,
segons les ales del gran vent reviren,
un vent que no sabem d'on ve ni on va...

I aquí passa aqueix vent. Ell fa remoure
de Catalunya l'oblidat penò,
i com la flaire del terrer, a lloure,
n'escampa l'esperit, l'aspiració.

Per això aquesta terra treu florida
de tota soca i esmotxada rel...
Fins del ressec ossam brolla la vida
com amb el vent del somni d'Ezequiel.

Aquest poble que al pla de sa existència,
en créixer altres, es marcí i mes tard
perdé fins de son geni la consciència,
baldant sa llengua i tot sentit de l'art;

Ara, sortint amb tan florida tòria
de tres centúries de migrança i buit,
sembla que ha de granar, dant a la història
de tanta saba lo legítim fruit

Si el Rei dels segles aqueix vent no allunya,
si en Fe, Patria, Amor segura estàs,
oh, pubilla creixent de Catalunya,
com floreixes avui tu granaràs.

MIQUEL COSTA I ILOBERA

JOIES EUCARISTIQUES

Enterats suposam, fil per randa, els lle-
gidors d'Inca, de les pendres llitúrgiques
que foren beneïdes per la festivitat del
Corpus Cristi

«L'adquisició d'aquestes joies — digué da-
vant nosaltres el Rector, Mn. Rayó — ha
sigut una cosa providencial. Es presentà
donya Francisca Gilabert de Mir, dient
que tenia l'intenció d'obsequiar al Sancrist
amb una túnica; i com resulta que la pro-
digiosa Imatge en té de tot color llitúrgic,
que són una preciositat, vaig indicar si el
mateix desprendiment l'aplicaria en la con-
fecció d'un tàlam blanc, sens pretenir més
que reemplaçar el de seda vell ja un poc
deteriorat, però me sorprengué quan s'en-
tregà don Miquel Mir per a parlar-me d'en-
carregar a un dibuxant el disseny, puis vo-
lia fer una cosa digne i artística. Jo, per la
meva part, vaig determinar fer daurar la
Custòdia, i al punt es presentaren oferi-
ments de botonades i cordoncillos i demés
alaques que s'han aprofitades per la seva
restauració.»

El Tàlam

Es tot d'una tela de seti de seda, que
mida uns catorze pams per deu, fabricada
expresament per aquesta peça. Sos relleus
tots són brodats d'or i sedes finíssimes per
les religioses de la Caritat i una partida de
senyores i senyoretetes que hi han treballat
tres messos sense perdre cala.

En el centre del cobricel forma un marc
ondulat d'on parteixen raïes, figurant res-
plandors. Dins aquest marc hi campeja
un núvol blau salpicat d'estels de plata i
just el mig una artística coloma que repre-
senta l'Esperit Sant.

Els tavaions, o sien els penjans del cobri-
cel, tenen un gracil tall ondulat, a que
segueix una graciosa cenefa brodada

amb set colors a imitació de l'arc de San Martí. A la davantera hi ha la figura del Santíssim, formada pel càlzer i l'òstia resplendent. A darrera, l'escut d'Inca; a la dreta, el llibre del set segells amb l'Anyell Pasqual sobre; i a l'esquerra, la figura del pelicà amb tres fillons que beuen la seva sang, emblema de Jesús Pare que vessà la Sang divina per redimir l'home.

El conjunt és una joia de molt de valor material i artístic. A la gràcia i netedat de línies del dibuix, traçat pel senyor Arcas, s'hi uneix una interpretació admirable de mans primoroses que l'han confeccionat, impulsades per l'interés i l'amor a la Santa Eucaristia.

LA CUSTÒDIA

La Custòdia de nostra Parròquia és una joia inapreciable per la seva antigüetat i pel seu valor material i artístic. Tota ella és d'argent macís i feta a cops de martell com se solia labrar antigament aquestes alagues. Segons els intel·ligents, és construïda en dues èpoques diferents. El cos superior no acusa la mateixa època que la columna i el peu, que es considera un treball més delicat i de més mèrit pel cisellament de figures que té dels animals dels evangelistes, de l'escut d'Inca i d'altres emblemes alegòriques a l'Eucaristia.

La reforma moderna se pot dir que la comença el Rector Font fa més de 22 anys i que ara l'actual Rector, Mn. Rayó, ha tengut interès d'ornamentar i enriquir notablement.

Mossen Font, per donar-li més altura li feu posar un cos bàsic al peu d'uns 6 centímetres d'alsada i a la nou de la columna un altre cos d'uns 12. La reforma fou acertada i convenient per a l'esbeltesa de la Custòdia, però el treball no corresponia al primitiu i, a més a més, les esmentades peces eren llises.

Ara, Mn. Francesc, ha tengut gran interès a ornamentar aquest cossos i a fer dorar al foc tota la Custòdia. Les riques botonades i cordoncillos regalats se han sabut aprofitar artísticament. El botons, que contenen pedres precioses, se han col·locats a medi de florons i la cadena d'or en forma que, si be es repara, fa joc en l'esculturat de la nau del mateix temple parroquial.

Quant la millora de la Custòdia ja estava llesta, se portà al Rector uns enfilais de

perles orientals de llei, que'n cotenien més de trecentes, aveluades a sis o set pessetes cada una. Bastantes d'elles encara foren col·locades a la Custòdia abans del *Corpus*, les demés se posaran al vericle rodentant la Sagrada Forma.

Fonc un donatiu ben expontani, molt esplèndid i digne de la bondat de les piedoses donants.

Encara falta a dir la joia més significativa i de més valor en que s'ha enriquit la Custòdia. Mos referim al pastoral del Bisbe mort, Doctor Llopart, que'l llegà a la Parròquia i ara serveix de *remate*, coronant l'estupenda Custòdia en les seves pedres precioses.

El treball de reforma de la Custòdia l'ha verificat l'argenter d'aquesta Ciutat, don Llorenç Miró, a qui felicitem per la seva labor escurada i correcte.

El mateix dia del *Corpus* se estrenaren també, una vesta de copó, una cortina de sagrari i les catifes del presbiteri, que no desmerèixen, per la seva riquesa i bon gust, en les demés pendres eucaríftiques descrites.

Crònica d'Inca

MES DE MAIG

Dia 30. — Amb l'esplendor i solemnitat de tots els anys se ha celebrada la festa del *Corpus* en nostra esglèsia parroquial.

Després del cant de Tercia se ha feta la benedicció pel Cura Pàrroco de les precioses alagues eucaríftiques, que féim esment a un altra lloc d'aquest número.

Són estats padrins de la Custòdia don Miquel Mir, Batle de la Ciutat, i la seva virtuosa senyora, donya Francisca Gilabert. El tàlam ha sigut apadrinat pels seus nabodets Aineta Mir i Juan Mir. De la nova vesta del copó i cortina del Sagrari, ho són en Gabriel Siquier, fill de don Josep, Secretari del Municipi i Maria Reus Salas, de Ca'n Monroig.

Al punt se ha precedit a la missa major. Ha predicat Mn. Jaume Sampol, qui amb una oratòria senzilla i clara ha exposat els principals punts doctrinals del Sacrament de l'Eucaristia. La missa de Sta. Cecília de Sicognani ha sigut fervorosament interpretada per l'Orfeó inquer.

L'Ajuntament i les autoritats assistien a la solemne celebració.

Al capvespre, hores abans de la processó ja era gros el moviment de la Ciutat. Uns, empaïaven les balconades o escampaven murta fresca; altres, abillaven els infants que tenien que representar sants o angels; qui preparava penons i banderes, qui dúia feixos de cera per a repartir; canastres de flors i formosos ramells per aquí; tabernacles de sants que s'entregaven per allà; i fothom s'enllestia de bo a millor. La ferveència era gran i joiosa fins el punt que se feia difícil l'organització de la desfilada per a esser de cada any més nombroses les representacions d'entitats que hi aporten la seva fè històrica: i a pesar de tants d'elements tot va anar corrent com un fil d'or.

A les set en punt sortí la processó, que oferí un espectacle grandíós que la ploma no sab descriure, sobretot, la plaça i carrer major semblava una immensa pinya de gent que abrigava desde les balconades i finestrals superiors fins en terra, passant majestaticament Nostramo entre les flors i adoracions del poble.

No senyalarem les congregacions i valiosos elements en seguici, altres anys ja ho hem fet i consten en nostres cròniques. No cal dir, que l'Ajuntament hi era en ple; que no hi mancava cap de les autoritats locals; que la guarnició militar hi era tota, uns números fent cordó per les places i carrers i els demés seguint la Custòdi Sagrada amb les bandes del Regiment, que destrenava marxas, compostes sobre motius de cants litúrgics i eucarístics.

Després de la processó la tropa desfilà pel carrer Major a presència de les autoritats i la gran gentada de la incomparable festividad del Corpus Cristi.

DIADA AGRÍCOLA

A continuació publicam la llista dels expositors premiats en l'Exposició d'Avicultura i Cunicultura i del Concurs de Ramaderies bovina, llanuda i trutgina, celebrades a Inca, dia 12 de maig, fetxa de la Diada Agrícola:

EN LA EXPOSICIÓ D'AVICULTURA

1. Don Pere J. Cánaves raça extranjera, copa campionat
2. D. Juan Perrelló, copa campionat,

raça nacional

3. D. Gabriel Llaneras, copa d'honor, raça nacional.

Sr. Comte de Perelada, primer premi medalla d'or, lot "Laugshan", negre.

Don Antoni Barceló, id., id., lot pates. "Khei Camples".

Don Antoni Barceló, id., id., consi angora

Don Antoni Ferragut, id., id., balear negre.

Don Miquel Ferrando, id., id., balear blanca.

Don Juan Perelló, id., id., "Laflexe".

Don Rafel Felú i Blanes, id., id., "Australops"

Don Gabriel Villalonga Olivar, id., id., "Wiandotte platetjada".

Don Gabriel Llaneras, id., id., lot "Wiandotte".

Don Miquel Ferrando, segon premi medalla de plata "Rhode Island", rotja.

Don Rafel Feliu, id., id., "Leghorn"

Don Rafel Feliu Blanes, id., id., "Indiam Game".

Don Sebastià Cerdà, id., id., balear negra.

Exm Sr. Comte de Perelada, id., id., "Wiandotte platetjada".

Don Juan Perelló, id., id., "Plymouth Rok dorada".

Don Juan Perelló, id., id., "Orpiag Thon negre".

Don Gabriel Llaneras, id., id., lot parais

Don Juan Mercadal, tercer premi medalla bronço, holandesa blanca.

Don Antoni Barceló, id., id., "Plymoth Rok dorada".

Don Bartomeu Jaume, id., id., "Leghon dorada".

Don Miquel Ferrando, id., id., mallorquina negra.

Don Antoni Salas, id., id., "Rhode Island rotja".

Don Antoni Ferragut, id., id., "Prat leonada".

Don Baltasar Nicolau, "Rhode Island rotja".

Don Juan Perelló, id., id., "Laushan".

Don Bartomeu Colom, id., id., pates.

Don Sebastià Cerdà, menció honorífica, balear negra.

Don Jaime Albertí, id., id., gall "Prat leonada".

Don Pere J. Cánaves, id., id., gallina

"Prat leonada".

Don Gabriel Llaneras, id., id., paraís

Don Miquel Ferrando, id., id., gallina
"Leghon dorada".

Don Francesc Alguacil, id., id., "Leghon blanca".

Don Gabriel Villalonga Olivar, id., id.,
"Wyandotte platetjada".

Don Juan Obrador Sastre, id., id., "Rhode Island rotja".

Don Bartomeu Fluxà, id., id., lot gallina mallorquina pata curta.

Secció de Coloms

1.º De Pinta (Pigans Corps) de don Bartomeu Bordoy.

2.º Culipavos, de don Bartomeu Colom Casasnovas.

Mallorquí gegant, primer premi, de don Jaime Salas.

Mallorquí gegant, segon premi, de don Gabriel Ribas de Pina.

Coloms missatgers Primer premi, don Martí Janer; Segon premi, don Pere Vallespir

Secció Bovina

Vagues.—Primer premi, Suiza n.º 4 de don Ramón Reus, 100 ptes.

Segon, cruce, núm. 19, de don Miquel Fàbregas, 50 ptes

Braus—Holandesa núm. 3, Comte de Perelada, 75 ptes.

Segon, Suiza, núm. 12, don Abdón Escanelles, 20 ptes

Vadella.—Primer premi, cruce, número 15, don Pere Antoni Seguí, 75 ptes.

Secció Trutgina

Primer premi lot núm. 75, 75 pesetes.

Segon, lot núm. 50, 50 ptes.

Premi extraordinari, verro, número 25 25 pesetes.

Secció de Ramaderia Llanuda

Primer premi, núm. 14, doña Catalina Verd, 100 ptes

Segon premi, núm. 13 don Marià Morrell, 70 ptes.

Tercer premi, núm. 18, don Pere Martorell, 50 ptes.

Races crevades Primer premi, núm. 3, don Antoni Jaume, 100 ptes.

Segon premi, núm. don 5, Honorato Salom, 70 ptes.

Tercer premi, núm. 1, don Miquel Puig, 50 ptes.

NOCES DE D'ARGENT

Per a commemorar el XXV aniversari de la fundació de la benemèrita associació «Los provissors del Porvenir» la Junta local d'Inca, dirigida per l'il·lustrat Misser i Diputat provincial don Miquel Pujadas, organitzà una serie d'actes colectius que demostren l'entusiasme que hi ha en nostra Ciutat entre els seus associats.

A les onze del matí es celebrà una missa en la església de San Francesc en sufragi de les ànimes dels associats difunts, i enseguida, se cantà un Tedeum per la Comunitat Franciscana per donar gràcies a Déu dels favors rebuts. Assisteixen a l'acte religiós molts de socis i pensionistes.

A la una de la tarda els provissors es reuniren a l'Hotel Domingo per dinar plegats en estreta germanor.

Ocupà la presidència don Miquel Pujadas tenguent a la dreta donya Antonia Parera, donya Eusèbia Garcia i don Pau Sastre; i a l'esquerra, don Bernat Ruiz, donya Severa Madariaga, donya Petra Pujadas i don Jaume Barceló.

Servint el café, s'aixecà el Tinent d'Infanteria i Tressorer de la Junta local, Sr. Barceló, per donar lectura a les adhesions de la Direcció General i del Representant de Felanitx. Llegí dues cartes de felicitació que'ls Bisbes d'Oviedo i Pamplona ha dirigit al nou President dels Provissors el Comte de Vallellano.

A continuació s'aixecà entre aplaudiments l'il·lustrada profesora donya Severa Madariaga, de Ferrer, la que en brillants parrafades alabà la llabor realitzada. Digué que al principi no veia clar la constitució de la associació, però com el cor de mare és provissor hi feu assantar tots els seus fills. Si sempre donya Severa està be en los seus parlaments aquest dia estigué superior i eleqüentíssima. Tocà la fibra maternal amb gran entusiasme i a molts d'oient els ulls els espiratjava per la emoció. Brindà per la prosperitat de la associació i demanà un recort per ella i pels qui no hi siguen al celebrar les noces d'or.

Vàries vegades fou aplaudida.

En son parlament, don Miquel Pujadas, va recordar la primera reunió celebrada pels provissors, en 1926, per a repartir premis als pensionistes. Digué que'ls provissors han estés els seus benèfics fruits, no sols en Espanya sinó

que també per l'Amèrica. Elogià la figura del Rei don Alfons, gran propagador de les institucions socials d'Espanya.

La paraula del Sr. President, tota sinceritat, fou molt aplaudida.

Finalment, dirigí la paraula el President de la Junta de Balears, don Bernat Ruiz, que parlà de la seva actuació en favor de Mallorca com a cap de la direcció general. Va dir que se preparen grans festes al Monarca per l'any que ve amb motiu d'haver de rebre la primera pensió com a soci dels provissors i terminà brindant per la prosperitat de la Associació.

Se acordà enviar telegramas de salutació al Rei, al President general de «Los Previsores del Porvenir» i a son benemèrit fundador.

NOSTRES AMICS DIFUNTS

R. I. P.

Ha mort a casa de son fill don Pere Cortés, important comerciant del carrer del Comers, donya Teresa Miró Pomar, a l'edat de 90 anys, després de rebuts els sagraments de l'església.

Aquesta senyora, a qui Déu ha concedit una llarga ancianitat, fonc durant sa vida una cristiana exemplar i una mare amorosa; i durant llargs anys, la laboriosa madona del antic forn de Ca'n Xagarro del carrer Major, sempre darrera el faurell, amatenta a tota encomanda i tota bona escomesa.

A les seves exèquies ha assistit un concurs nombrós, demostració de les moltes relacions de les famílies dels seus fills: don Gabriel, don Pere i donya Margalida Cortés, an els quals, donam afectuós condol per la mort de sa benvolguda mare, al cel sia.

Solars Venals EN EL MAL PÁS

Per informes an aquesta Redacció.

ESTA APUNT DE SORTIR: PROSES I POESIES

de don BARTOMEU FERRÁ
amb una semblança escrita per JOAN
PONS, Aixiver de Tarragona.

DEPOSIT GENERAL: a l'Administració de
Ca-Nostra.—INCA (Balears).

PRECIÓS ASSOLIT de Capces de dibuix que fan comprera

de 4 a 25 pesetes

A la Llibreria de Ca-Nostra

A L'IMPRESSA de CA- NOSTRA es necessiten operaris i aprenents.

Se Ven

Piano Chassaigne casi nou
de cordes crusades

Imformarán: Carrer Comers, 4. INCA

NOVETATS MALLORQUINES

Records de Nostra Terra, p'En Miquel
Puigserver i Llabrés. Preu: 2'50 ptes.

El Metje Nou, p'En Miquel Puigserver i
Llabrés. Preu una pesseta.

LA SAGRADA BIBLIA
Vàries edicions en castellà i edicions
vàries en català, també relativament
econòmiques i tamany manual.

Tip. M. Durán.—Inca

Banco de Préstamos y Descuentos

Domicilio Central : Barcelona

Sucursal de Inca : Plaza Mayor

*Banca Bolsa Valores Cupones
Cambios Giros Depositos a plazos
Caja de Ahorros*

Se admieten anuncis

GRAMOLA

MARCA

VOZ DE SU AMO

Representant en Inca

P A U G U A L

Carrer Mayor, 2 (Estany)

Miguel Pujadas Ferrer

— ABOGADO —

Cruz 2 -Inca.

De 10 a 12 de la mañana

La Comercial de JUAN MARTINEZ FIGUEROLA

Grandes Almacenes en Bateria de Cocina, Loza y
Cristaleria. — Droguería y Fabricación de la legía:

“LA ESPUMA,,

CASA ESPECIAL EN ARTICULOS DE
REGALO a precios sin competencia

PLAZA MERCADO, 26 - INCA (Mallorca)

VE. PO. AD. La Sumadora de Bolsillo Predilecta

Pesa 120 gramos. § Suma 999 999.999. § Convierte en distracción el trabajo de sumar. § Es muy útil para las Alcaldias.

Representante: BARTOLOMÉ SOLIVELLAS
Cuevas, 7 y 12 - Inca (Mallorca)

Precio 15 pesetas § Pidan Catálogos gratis.

ESTABLIMENT DE CA-NOSTRA

Gran assolit de llibres retxats, Dietaris, llibretes, quaderns de tota classe i modelació, obgetes d'escriptori, tintes de les millors marques, papers i sobres de carta, fetxadors, imprentetes i menbretes de go.na. — Carrer Murta, 5. - Inca